

Å l a n d s l a n d s k a p s s t y r e l -

nr 19/1956.

s e s framställning till Ålands landsting med

förslag till landskapslag om traktamenten åt tu-

berkuloskonvalescenter.

Vid Landstingets vintersession 1955 motionerade landstingsman Rauha Åkerblom m.fl. om särskilda åtgärder för att stöda tuberkuloskonvalescenterna i landskapet i deras strävanden att efter sanatorievistelsen återgå till ett normalt liv. Landskapsstyrelsen har utrett möjligheterna att företaga olika åtgärder i detta syfte och har funnit, att ett samarbete mellan kommunerna och landskapet kunde åstadkommas för att bereda konvalescenter, som ha ekonomiskt svag ställning, ett stöd under konvalescenttiden. Genom sådana åtgärder kunde man förhindra, att konvalescenterna alltför snabbt söka sig förvärvsarbete till men för sitt tillfrisknande.

För att det ekonomiska stöd, som på detta sätt skulle beredas konvalescenterna, skall bli så möjligast starkt, är det nödigt, att såväl hemkommunen som landskapet deltar i kostnaderna, och föreslår landskapsstyrelsen fördenskull, att kommun, som erlägger traktamente åt konvalescent, skall vara berättigad att erhålla ersättning ur landskapsmedel för högst hälften av erlagda traktamenten.

Traktamentets storlek skulle bli beroende på vederbörande kommunala myndigheters prövning, men ersättning ur landskapsmedel skulle enligt förslaget utgå till högst 150 mark per konvalescent och dag. Ersättningen bör givetvis utgå ur landskapets enskilda medel. Likväl skulle ersättning icke utgå för sådant understöd, som eventuellt i form av traktamente ges åt konvalescent, som omedelbart före sanatorievistelsen åtnjutit full försörjning i form av socialhjälp. Då socialhjälpstygger utgifter, som normalt helt åvilar kommunen, har landskapsstyrelsen ansett, att kommun icke skall kunna befrias från en del av dessa utgifter genom att understödstagaren är berättigad till konvalescenttraktamente enligt denna landskapslag.

Kostnaderna för landskapet i samband med denna landskapslag kunna icke beräknas mer än summariskt i detta skede. Landskapsstyrelsen äger kännedom om det totala antalet konvalescenter och på grund härav har beräknats, att om alla dessa finge traktamente för nittio dagar efter sanatorievistelsen till 300 mk/dag, skulle landskapets utgift för hälften av dessa traktamenten utgöra c:a 1.350.000 mark. Då emellertid antalet mindrebemedlade och medellösa konvalescenter är mindre än totalantalet, kommer utgifterna i verkligheten enligt förslaget icke att uppgå till detta belopp utan blir väsentligt

mindre. En del av konvalescenterna kan jämväl ha åtnjutit full fattigvård och skulle då falla utom vad landskapet kommer att ersätta.

Inom landskapsstyrelsen har också prövats möjligheterna att bevilja bidrag för resor till läkare för konvalescenter i svag ekonomisk ställning. Landskapsstyrelsen har likväl ansett, att stadganden härom icke denna gång bör intagas i förslaget. Erforderligt anslag för att bevilja resebidrag för konvalescenter i skärgården finnes, varför landskapsstyrelsen redan har möjlighet att ge ekonomisk hjälp åt dem, som måste göra regelbundna resor t.ex. för pumpning. Så har också skett i särskilda fall.

De uppgifter, som enligt förslaget skulle handhavas av kommunen, anser landskapsstyrelsen lämpligast kunde åvälvas socialnämnden, som bäst äger kännedom om kommunens invånares ekonomiska ställning och utkomstmöjligheter.

Landskapslagen föreslås träda i kraft den 1 januari 1957, då många kommuner i sin budget för innevarande år saknar anslag för beviljande av konvalescenttraktamenten.

På grund av det ovan anförda får landskapsstyrelsen vördsamt förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

om traktamenten åt tuberkuloskonvalescenter.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

Mindrebedlad eller medellös konvalescent, som behandlats för tuberkulös sjukdom vid sanatorium, kan efter prövning beviljas traktamente enligt vad nedan stadgas.

2 §.

Traktamente beviljas av socialnämnden i den kommun, där konvalescenten har sitt bo och hemvist. Där skäl därtill äro, kan socialnämnden återkalla beslut om beviljande av traktamente.

Till ansökan om traktamente, som bör göras på av landskapsstyrelsen fastställd blankett, skall fogas utredning om sökandens ålder, familjeförhållanden och utlåtande av läkare om sjukdomens art och sökandens arbetsförmåga. I ansökan bör jämväl uppgivas, om sökanden åtnjuter understöd under konvalescensen och vem som erlägger detta understöd.

Sökande är skyldig att tillhandagå socialnämnden med alla de upplysningar och annan utredning, som för ärendets avgörande anses

vara av nöden.

3 §.

Traktamente beviljas till högst det belopp, som fastställts av kommunalfullmäktige i kommunen.

4 §.

För de kostnader kommun åsamkas genom beviljande av traktamente enligt denna landskapslag, äger kommun rätt att erhålla ersättning ur landskapsmedel med hälften av beloppet av utbetalade traktamenten, likväl med högst etthundrafemtio mark per konvalescent och dag och för högst nittio dagar omedelbart efter utskrivning från sanatorium eller annan sjukvårdsanstalt.

Ersättning erlägges ej för traktamente, som beviljats konvalescent, vilken omedelbart före sanatorievården åtnjöt full försörjning genom socialhjälp.

5 §.

Denna landskapslag träder i kraft den 1 januari 1957.

Mariehamn, den 8 mars 1956.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd

Hugo Johansson

Hugo Johansson.

Landskapssekreterare

Rolf Sundman

Rolf Sundman.